

A to je konec,
slepý vede slepého
a pak je to tak stále.
A pak, když se někdo
objeví a řekne:
„Řeknu vám,
ukážu vám,
o čem jste tam četli.“
A oni si budou myslet,
„to není možné.
Podle mé tradice
tam nic takového není.
Ta tradice vznikla
za dob mého
pra, pra, pra,
pradědečka,
ta se nemůže mýlit.
A vy teď přijdete a říkáte,
že to můžete dokázat?
Ne, ne to není možné!“
Ano? Je to tak.
Je to smutný příběh, smutná
věc. Je to ale pravda.
Když žil prorok,
stejně neměli
tak velký chrám,
většina proroků neměla nic,
většinou ne.
Ježíš chodil bos,
Buddha žebral o almužnu,
Mohamed
byl stále na útěku
před pronásledováním.
Všichni sikhští Mistři také
i všichni ostatní Mistři,
které znám.
Bylo to prostě tak.
Takže téměř v žádné tradici
není mnoho lidí,
kteří by rozuměli pravdě.
Téměř v žádné tradici
není mnoho lidí,
kteří by rozuměli pravdě.
Přestože je to v jejich
náboženských písmech
správně, ano, je tam vše,
oni si ale neudělají čas,
aby to prostudovali.
Neudělají si čas,
aby se ptali.

I v Bibli stojí,
že musíte jíst vegetariánsky,
„nebuďte ani mezi lidmi,
kteří jedí maso
a pijí víno,“ dokonce.
Nebuďte dokonce mezi nimi.
Natož aby vy,
vy sami jste to jedli.
Nikdo se na to neptá.
V Itálii mají tento druh
labužnických prasečích hub,
vzpomínáte?
Lanýži (houby), jsou ukryté
pod zemí a prasata
je vždy vyrývají a jedí.
A lidé dokonce v Itálii,
ve známé oblasti, kde jsou
lanýže (houby), používají
prasata, aby je vyčuchala,
aby věděli, kde ty houby jsou.
Jsou to velmi drahé houby,
a jsou vynikající,
jako lanýž (houba).
Znáte je, že?
Jsou vzácné,
proto je všichni neznáte.
Jen chci, abyste věděli,
že existují.
Stále existují
a lidé používají prasata,
aby ty houby vyčmuchala.
A když je vyčmuchají,
vyhrabávají je nohama
a lidé pak jdou
a vykopou ty houby
a prodávají je.
Jsou velmi drahé.
Jen tak všude je nenajdete.
Jen v restauracích
vyšší třídy je mají.
A dají vám jich jen trochu.
Nakrájejí je na tenké plátky,
tenké jako papír.
Nejsou velké.
Houby jsou asi velikosti
pěsti, jsou buď
černé nebo bílé.
Jsou dva druhy těchto hub.
Jedla jsem oba,
proto to vím.

Jsou skvělé, vynikající.
Odřežou z nich jen trošku,
jen trochu, velmi málo
nebo velmi jemně,
jako prášek a smíchají
s nějakým rizotem, rýží
nebo jen položí
kousek nahoru,
jen pro ozdobu.
Voní skvěle.
Jsou velmi aromatické.
Nikdy jste nic
podobného nejedli.
Normální houby
nemají takovou chuť.
Buddha je tedy jedl,
samozřejmě, nabízel
mu to jako choutku.
Buddha měl hodně žáků,
když žil,
tak samozřejmě,
když měli něco
vzácného a když
to bylo odněkud z ciziny...
nebo je možná
mají i v Indii.
Říkají jim,
„prasečí potěšení“
nebo „prasečí nožičky“,
díky tomu příběhu,
díky prasatům,
které je umí pro lidi
vyčmuchat a vyhrabat.
Někdy je prasata i vyhrabou
a lidé si je posbírají a tak
jim říkají „prasečí nožičky“,
protože jsou pod
nožičkama prasat
a oni je vyhrabou.
Takže Buddha,
chudák Buddha, neochutnal
žádné vepřové, ale jedl
velké „prasečí nohy.“
Och, drahý Bože.
A Ježíš musel jíst rybu,
z toho všeho.
Musel jíst rybu.
A vidíte,
prorok Mohamed
vždy říkal lidem,

aby jedli vegetariánsky.
Můžeme najít důkazy
všude v Koránu.
On dokonce říkal
svému příteli, aby to nejedl
„Ali, prosím, nejez to.
Nejez zvířata,
protože do tebe vstoupí
vlastnosti zvířat.
Nejez to.
Nejez to.“
Dokonce to.
Ale nyní se lidé na to neptají.
Vyžaduje to tedy
skutečně upřímnou mysl,
aby se ptala,
jestli je to správné nebo ne.
Musíte být trochu chytrí
a vynaložit trochu času.
Je jedno, jak jste
zaneprázdnění, musíte
věnovat čas tomu,
abyste porozuměli učení
starých proroků,
osvícených Mistrů
dávných dob.
Jinak jen následujeme,
nic nevíme.
A na konci našeho života,
i když jsme byli velice,
velice oddanými křesťany
nebo oddanými buddhisty
a skutečně jsme chtěli poznat
přirozenost Buddha
a opravdu jsme chtěli být
jedním s Bohem, ale
promarnili jsme celý náš
život nicneděláním,
nenašli jsme nic.
A pak se musíme
znovu narodit. Tak to je.
Protože naše hledání
nebylo ukončeno, budeme se
muset znovu narodit.
To je přirozenost
naší duše, hledat,
dokud to nenajdeme.
To je záměrem
naší evoluce.
Pokud jsme to tedy

v tomto životě nenašli,
musíme se zase vrátit.
To je jisté.
Duše nebude mít pokoj,
dokud nenajde Pravdu
a nebude jedním, s Bohem
nebo se nestane opět jedním s
podstatou Buddha. To je vše.
Doufám, že vy to najdete!
Teď to víte.
Tradice.
Musíme respektovat tradice
a následovat je,
ale jen to, co je dobré.
Na to, co je škodlivé
se musíme ptát proč.
Co je dobré, samozřejmě,
na to se ptát nemusíme.
Co není dobré,
na to se musíme ptát.
Někdy je to špatný překlad,
někdy také lidé, kteří nás učí,
nerozumějí,
zvláště duchovní otázky
nejsou jako v matematice,
že 2 a 2 jsou 4.
Někdy je to tak.
Pokaždé se tedy
musíme tázat.
Na to máme mysl.
Na to máme rozum, ano?
Nějaké otázky?
Komentáře? (Ne.)
Ne, to je vše.
Povídejte.
V chrámu,
ve kterém jsem vyrostla,
bylo hodně znepokojení,
které se týká potratů
(Ano.)
a to se lidí velmi
hluboce dotýká.
Ano.
A tak jsem někdy
ostatním povídala
o vegetariánství
a proč je to důležité
a to je něco,
s čím se nejsou
schopni spojit.

To je stejné.
I když se jich skutečně
potraty dotýkají.
To je stejné.
Já ale někdy přemýšlím,
jak mohu to
spojení zprostředkovat?
Řekněte jim, že je to stejné.
Když nezabijíte zvířata,
proč zabíjet svoje? (Ano.)
Jste-li vegetarián,
pak jste vegetarián, ano?
Zabíjení není dobré
v žádném případě.
Není na to žádná omluva.
Když přestanete
jíst zvířata, protože
nechcete zabíjet.
Jen jim řekněte pravidla,
„nezabíješ“.
Chodíte-li do kostela,
jen jedno pravidlo,
to je vše, není potřeba
nic vysvětlovat!
Ano?
Myslím, že půjdu.
Uvidíme se příště.
Všichni buďte dobří.